

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra VED VEJEN

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang01val-shoot-idm140084322973728/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

— Gud bevar's, vil du gøre dig latterlig — men du ta'er dine egne Støvler. Det si'er jeg dig, Ida . . .

— Mo'r, si' til Ida, hun ta'er sine egne Støvler — altid render hun i mine Knap til Stationen . . .

— Pyh, siger Ida, som er færdig med Pandegriften.

— Og mine Handsker — maa jeg være fri . . . Louise snapper et Par Handsker ud af Hænderne paa Ida. Og der smækkes igen med et Par Døre.

— Hva' var der dog, Børn? siger Fru Abel. Hun kommer ind med vaade Hænder fra Køkkenet. Hun har skrællet Kartoffler.

— Ida stjæler mine Klæ'er. Frøken Louise-Ældst græder af Arrigskab.

Enkefru Abel gør stille i Orden efter Ida-Yngst og vender tilbage til sine Kartoffler . . .

— -- Søde Fru Bai, siger Ida-Yngst i Døren — jeg kommer ikke ind. Goddag, Hr. Huus, jeg ser saa rædsom ud . . . Jeg kigger blot. Goddag . . .

Frøken Abel kom ind. Hun havde udskaaret Bryst under Regnkaaben.

— Det er, naar det nærmer sig Jul — man har saa rædsom travlt . . . Aa, De tillader vel, Hr. Huus . . . at jeg kommer forbi.

Frøken Abel kom ind i Sofaen: Dejligt at sidde, sagde hun.

Men hun sad ikke længe. Der var altfor meget, hun maatte beundre. Frøken Ida Abel var saa ungdommelig henrykt.

— Gud, det lille Tæppe . . .

Frøken Abel maatte ud at føle paa det lille Tæppe.

— Aa, Hr. Huus, tillader De . . . Hun skulde igen forbi.

Hun følte paa Tæppet . . .

— Mo'er si'er altid, jeg flagrer, sagde Ida-Yngst.

Enkefru Abel kaldte undertiden Døtrene for sine „Flagreduer“. Men Navnet vandt ikke Hævd. Der var noget ved Louise-Ældst, som absolut udelukkede Begrebet „Due“.